

Sto let Československa a Česká filharmonie v Londýně

Je to mu už téměř dva a půl roku, co jsme s Davidem Marečkem, generálním ředitelem České filharmonie, seděli a spouštěli uzdy naší fantazie o velkém koncertu České filharmonie v Londýně v souvislosti s oslavami stého výročí založení Československa. K těmto úvahám nás vedl pádný důvod: česká hudba, čeští skladatelé, čeští dirigenti a hudební mistři se na britských ostrovech vždy setkávali s velkými sympatiemi, porozuměním a oceněním. Šířili dobré jméno své země a přispívali jak k jejímu poznání, tak k navázání a rozvíjení neocenitelných vzájemných vztahů. Bez nadsázky lze říci, že česko – britské kulturní propojení prostřednictvím hudby je neobyčejně silné. Náš sen postupně získával reálné obrysy a po období intenzivní práce a překonání celé řady větších či menších překážek nachází nyní své vyjádření v jedinečném koncertu České filharmonie pod taktovkou famózního Semyona Bychkova v Royal Academy of Music.

Sluší se na tomto místě poděkovat všem partnerům, přátelům, spojencům, všem těm, co sdíleli náš entusiasmus, protože bez jejich účasti a pomoci by se tento krásný ale organizačně i finančně náročný projekt nemohl nikdy uskutečnit. Poděkování však patří také našim kritikům a pochybovačům, protože jejich skeptické pohledy nás z oblaku nadšení vracely do roviny praktického zvládnutí věcí, a to není vůbec málo. V době oslav stých narozenin své moderní státnosti tedy předkládá Česká republika nejenom londýnskému publiku, ale prostřednictvím přímého přenosu BBC Radio celé britské veřejnosti, mimořádný dárek. Koncert s dech beroucími skladbami Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka. Není mým úkolem uvádět umělecký obsah koncertu. Nemohu však nezmínit jeho výjimečnost ve smyslu česko – britských souvislostí. Symfonii č 7 d moll, kterou má vynikající český orchestr na programu, začal komponovat Antonín Dvořák v červnu 1884 poté, co obdržel nabídku londýnské Filharmonické společnosti a stal se jejím čestným členem. Dílo dokončil v březnu 1885 a už 22. dubna téhož roku dirigoval jeho světovou premiéru v bývalé londýnské hlavní koncertní síni St:James Hall.

Tato úchvatná skladba tak britské milovníky hudby vzrušuje už celých 133 let. Jen o něco málo mladší je Dvořákův Koncert pro violoncello a orchestr, který se dočkal svého světového uvedení také v Londýně, v březnu 1896. Skoro by se chtělo říci, že celá ta nádherná současná konstrukce česko – britských vztahů v celé jejich šíři a tematické pestrosti je založena na hudbě. Z hudby roste a k hudbě se vrací. Nehledě

na ojedinělé disharmonické tóny dýchá z naší společné historie souhra, souznění, spojení ideálem. Hudba je výstižným a noblesním symbolem našeho hlubokého přátelství. Pevně věřím, že koncert České filharmonie zanechá v posluchačích silný zážitek, že budou vzpomínat na dotyky české hudby, českého génia i českého mistrovství ještě dlouho. A současně bych si přál, podobně jako Anotnín Dvořák, aby to byla právě jeho Symfonie č.7, která „bude hýbat světem“. A možná ještě obecněji: aby to byla hudba a kultura, která bude hýbat právě dnešním světem.

V Londýně – Hampsteadu

8.září 2018

Libor Sečka